

Dance a little light

Laululyriikasta

Tiedote 31.3.2020 09:25

Laulutekstien tekemisestä kertoo The Outer Sonics -yhtyeen laulaja-lauluntekijä Nina Hiironniemi.

Monelle tulee sanataiteesta ensimmäisenä mieleen laululyriikka. Musiikin, rytmin ja kirjoittamisen yhdistäminen, se jos mikä on taidetta. Olen aktiivinen musiikinharrastaja, mutta en järin tekstipainotteinen kuuntelija. ***A-wop-bop-a-loom-bop a-lop-bam-boom*** on minulle yhtä merkittävää lyriikkaa kuin ***something is happening here but you don't know what it is***. pystyn hyvin omintunnon kuuntelemaan jopa Bob Dylania ja Leonard Cohenia ihan vain musiikkina. Tunnelmaa aistien. Siksi päätin kysyä laululyriikasta sellaiselta, joka niitä kirjoittaa. Päädyin haastattelemaan The Outer Sonicsin laulajaa ja lauluntekijää Nina Hiironniemeä.

Nina Hiironniemi on aiemmin laulanut yhtyeessä Hiidensointi, joka yhdisteli kansanmusiikkivaikutteita progeen ja anaraan riffirokkiin. Hänen nykyinen orkesterinsa The Outer Sonics esittää kunnianhimoista ja kaunista progressiivista pop- ja rockmusiikkia, sen kolmas albumi ***Dance a little light*** ilmestyy lähiaikoina.

"En ole päivääkään opiskellut musiikkia, kantapään kautta olen oppini hankkinut", Hiironniemi kertoo. "Liityin ensimmäiseen bändiini 2000-luvun alussa, kolmenkymppien kriisin tuoksinassa. Ajattelin, että jos en nyt yritä, niin minusta tulee kiukkuinen vanha akka."

"Ensimmäisen laulutekstini kirjoitin jo vuonna 1998, kun veljeni halusi tehdä kanssani biisin. Se oli Alanis Morrisetten kulta-aikaa, ja tein järkyttävän pitkän litanian tekstiä, mielestäni Morrisetten ***Not the doctor*** -kappaleen tyyliin. Veljeäni nauratti. Hieman siitä traumatisoidun, mutta olen silti hänen kanssaan hyvissä väleissä edelleen."

Suomenkielisten tekstien tekemisen Hiironniemi aloitti vuonna 2010 Hiidensoinnissa.

"Bändin rumpalin, mieheni Mika Hiironniemen, saatesanat olivat, että ei mitään lässynlässyn tyttö rakastaa poikaa -tyyliä, vaan mystistä kalevalaista meininkiä. Valutin hikeä ja kyyneliä, että sain synnytettyä musiikin arvoista lyriikkaa. Mieheltäni saamani ohjeistuksen takia en koskaan esittänyt bändille mitään keskeneräistä. Nykyään en pelkää näyttää keskeneräisiä tekstejä, vaikka se välillä hävettää. Tiedän kuitenkin, että se teksti siitä muotoutuu."

"En ollut aiemmin edes runoja kirjoittanut, kylmiltään lähdin hommiin. En vieläkään osaa kirjoittaa biisejä pöytälaatikkoon. Yrittänyt olen, mutta ei niistä juuri mitään valmiiseen biisiin jää. Tekstien merkitys on minulle suuri, mutta ei ratkaiseva. Biisit ovat kokonaisuus, olivat ne omia tai muiden."

Esimerkkinä Hiidensoinnin teksteistä Hiironniemi ottaa kappaleen **Oodi**

*On aika lopettaa, olla hiljaa.
On aika unohtaa ja antaa olla.
Kun vaan aurinko paistaa mun sieluuni tulta,
olen täysi ja turta.
Solju minuun kuin juoma janoiseen,
imen lämpösi sisään ja haluan lisää.
Tartu minuun kuin tuuli purjeeseen ja kannan laineille laulun.
Tuntisinko kehoni viivat ilman lämpöös,
hajoavatko lauseeni, katoavako lauluni ilman sinua.*

"Luin tuolloin runoja, Eino Leinoa, Saima Harmajaa, Uuno Kailasta ja Kalevalaa. Yritin imeä vaikutteita, saada tuntumaa tuon ajan teksteihin. Hiidensoinnin aikana pääsin kehittämään itseäni ja ajatusmaailmaani. Olen arkinen tyyppi, mutta en osaa tehdä lauluja siitä kuinka käydään kaupassa maitoa ja tupakkaa ostamassa. Ihailen arkisista asioista lauluja tekeviä, mutta minulle se ei ainakaan vielä ole luontevaa."

"Joskus tekstin muotoutuminen on pienestä kiinni. Kun olin jumissa uuden albumin **Stellars**-kappaleen tekstin kanssa, tutkin Hiidensoinnin tekstejä ja **Oodin** rivistä **tuntisinko kehoni viivat ilman lämpöös** inspiroituneena kirjoitin rivin **you soothe and draw lines in me**. Miehelleni vinoilin viimein kirjoittaneeni rakkauslaulun. Kirjoitin **Stellarsia** ajatellen vanhusta muistelmassa rakkauttaan: rakastettua ei ehkä enää ole, mutta yhteys on edelleen olemassa."

"Vaikka arkisten tekstien tekeminen ei ole minulle luontevaa, niin huomaan kolmannen albumimme **Dance a little lightin** lyriikoiden käsittelevän tavallista elämää. Englannin kieli tuo omat rajoitteensa, oli kamalaa huomata ettei kielitaitoni ole niin hyvä kuin luulin. Hetkittäisiin ahdistuskohtauksiin sain helpotusta, kun kirjoitin tekstin ensin suomeksi ja käänsin käännöskoneella. Siitä oli helpompi jatkaa työstämistä."

"Niin Hiidensoinnissa kuin nykyään The Outer Sonicsissa teksti yleensä saa innoituksensa sävellyksestä, jonka on kehittänyt kitaristi Ari Niemi tai minä. Tarvitsen kirjoittamiseen biisin, annan melodian puhutella ja alitajunnan tulvia. Arilla voi olla valmiina joku tekstinpätkä, säkeistö tai kertosaie. Muokkaan ja lisäilen niitä sitten, teen tekstistä itseni näköisen. Valtaosa

teksteistämme on minun tekemiäni. Emme pidä mustasukkaisesti kiinni omista tekemisistämme, biisin ehdoilla mennään. Arille olen joskus sanonut, että 'tee tälle biisilleni jotain, muokkaa sitä'. Jos hän sanoo ettei tarvitse, huudan että soita sitten oikein helkatinmoinen soolo. Ja se soittaa!"

Avatessaan tekstien syntyä Hiironniemi ottaa esimerkeiksi kappaleet ***Fear: forget everything and run***, ***Winter breeze*** ja ***Industry of fools***

"***Fear: forget everything and run***in lyriikoissa huomasin yhtäläisyyksiä ihailmani Marillionin Steve Hogarthin tekstiin ***F.E.A.R***. Omassa kappaleessamme kuitenkin käsitellään ihmismieltä, sen heilahteluja, kaipuuta. Sitä kuinka omista valinnoista voi syyttää huonoa onneaan, miltä tuntuu kun seinät kaatuvat päälle. Juoksetko karkuun vai kohtaatko ongelmiasi. Oma elämäni on tasaista, ilman suuria draamoja, ei synny omakohtaista tekstiä sen osalta. Tekstiä kumpuaa alitajunnasta, lapsuuden kokemuksista, siitä mitä ympärillä tapahtuu. Siitä mitä luen ja näen. Monet tekstini pohjautuvat oikeaan elämään, mutta en halua niitä avata sen enempää. Hyvä teksti antaa sijaa monille tulkinnoille ja siinä on hyvä jättää asioita auki."

"***Winter Breeze*** -biisiä kirjoittaessa sain idean Sara Hildénin taidekirjasta. Jonkin hienon kuvan esittelytekstissä luki muistaakseni Greywhite sky. Siitä se lähti."

"Niissä teksteissä, joissa olen aloittanut käsittelemään tiettyä aihetta, käy usein niin, että muokkaan tekstiä niin ettei siitä välity esimerkiksi politiikka. ***Industry of fools*** on yksi sellainen. En voinut ymmärtää Yhdysvaltojen edellisten presidentinvaalien tulosta ja kirjoitin ***sacrifice all if you can, consequences no longer exists***. Se on mielestäni USAn politiikan nykyinen ydin. Kaikki on kaupan, vastuuseen ei joudu vaikka sanoisi mitä ja muut hullut sulkevat silmänsä. Kaipaan laulussa takaisin puhtaaseen ja viattomaan aikaan. Vihaan ja typeryyteen ei kannata vastata samalla mitalla, vaan ilolla, ja toimimalla itse paremmin."

Näin tekstittäjä itse avasi tapaansa tehdä laululyriikkaa. Odotan innolla The Outer Sonicsin uutta levyä, ne kaksi aiempaa ovat olleet todella hienoa tavaraa. Vaikka alussa sanoin, että en ole tekstipainotteinen kuulija, niin voi olla että palaan myöhemmin tähän lyriikka-aiheeseen myös omakohtaisella näkemykselläni.

mika.kahkonen@imatra.fi

Puh: 020 617 6602

[Sanarkistin muut blogimerkinnät löytyvät täältä.](#)

